

לְאֹדָאָה לִיָּה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּיַצְרָא טָבָא
 וּבְיַצְרָא בִישָׂא. דְּהָא מִסְטָרָא דְיַצְרָא טָבָא אֲתִי טוֹב
 לְבַר נָשׁ, וְאִית לְבַרְכָּא לִיָּה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 הַטּוֹב וְהַמְטִיב. וּבְמִסְטָרָא דְיַצְרָא בִישָׂא, אֲתִי
 קְטְרוּנָא לְבַר נָשׁ, וְאִית לְאֹדָאָה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, (בְּיַצְרָא טָבָא וּבְיַצְרָא בִישָׂא) בְּכָל מָה דְאֲתִי עַל פֶּר נָשׁ,
 מִסְטָרָא דָא וּמִסְטָרָא דָא.

בְּסוּד יִשְׂרָאִים וְעֵדָה, בְּסוּד יִשְׂרָאִים: בְּאִינוּן (ס"א מְלָאכִין
 עֲלֵינוּן קְדִישִׁין) דְרָזָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִינוּן
 יְדַעִי. דְּהָא כָּל רְזִין דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִינוּן יְדַעִי,
 וְאִינוּן רְזָא דִילִיָּה, וְעַל דָּא בְּסוּד יִשְׂרָאִים. וְעֵדָה:
 אֲלִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל, כִּד מִתְכַּנְּשִׁי בְּעֵשְׂרָה, לְאֹדָאָה
 לִיָּה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין כֵּן, אִית לְאֹדָאָה
 לִיָּה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל טָב וְעַל בִּישָׂא,
 וּלְפָרְסָמָא קָמִי כֻּלָּא. דְּאִי תִימָא הָא אִיהוּ יְדַעִי,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּאֹתָם (מְלָאכִים עֲלִינוּנִים קְדוּשִׁים) שְׁאֵת סוּד
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם יוֹדְעִים, שְׁהָרִי אֶת
 כָּל סוּדוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם יוֹדְעִים,
 וְהֵם הַסּוּד שְׁלוֹ. וְלָכֵן בְּסוּד יִשְׂרָאִים וְעֵדָה
 – אֵלֶּה הֵם יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁמְתֵּיכֶם
 בְּעֵשְׂרָה לְהוֹדוֹת לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 וּמִשּׁוּם כֵּן יֵשׁ לְהוֹדוֹת לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עַל טוֹב וְעַל רַע וּלְפָרְסָם לְפָנֵי הַכֹּל.

– בְּיַצְרָא הַטּוֹב וּבְיַצְרָא הָרַע. שְׁהָרִי מִצַּד
 שֶׁל יַצְרָא הַטּוֹב כָּא טוֹב לְאָדָם, וְיֵשׁ
 לְבָרֶךְ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַטּוֹב
 וְהַמְטִיב. וּבְצַד שֶׁל יַצְרָא הָרַע כָּא קְטְרוּנָא
 לְאָדָם, וְיֵשׁ לְהוֹדוֹת לְקְדוּשׁ–בְּרוּךְ הוּא
 (בְּיַצְרָא הַטּוֹב וּבְיַצְרָא הָרַע) בְּכָל מָה שֶׁבָּא עַל
 הָאָדָם מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה.
 בְּסוּד יִשְׂרָאִים וְעֵדָה. בְּסוּד יִשְׂרָאִים –

אֲמַאי אֲצִטְרִיד לְפִרְסְמָא. אֵלָא בְּדָא, אֶתְיִקֵּר
 קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּעֵלְמָא לְפִרְסְמָא נְפָא. וְעַל דָּא
 קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא כְּתִיב בֵּיהּ, (יחזקאל לח) וְהִתְגַּדַּלְתִּי
 וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְגו'.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קג) כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה לֵל
 יְהוָה. תֵּנָא, כֹּל נְשָׁמָתִין אָתוּ מִהַאי גּוּפָא
 קַדִּישָׁא, וְאֶתְעֵרוּ בְּבִי נְשָׁא. וּמָאן אָתֵר. מִהֵהוּא
 אָתֵר דְּאֶקְרִי יְד. (ס"א י"ה) מָאן אָתֵר דָּא אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה דְּכְתִיב, (תהלים קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ בְּלִבָּם
 בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. תֵּנָא, מִהַאי חֻכְמָתָא דְּמִבּוּעֵי נְפֻקִין
 לְתַלְתִּין וְתֵרִין שְׁבִילִין, אֲשֶׁתְּכַלֵּל כֹּלָא, וְכֹל מָה
 דְּאִית לְעֵילָא וְתַתָּא, וְהוּא אֶתְקַרֵּי רוּחָא קַדִּישָׁא,
 דְּכֹל רוּחִין אֲשֶׁתְּכַלְלוּ בֵּיהּ.

לשון הקודש

בבני אדם. ומאיזה מקום? מאותו מקום
 שנקרא יד (י"ה). מאיזה מקום זה? אמר
 רבי יהודה, שכתוב (שם קד) מה רבו
 מעשיך ה' בלבם בחכמה עשית. שנינו,
 מהחכמה הזו שמבועיה יוצאים
 לשלשים ושנים שבילים הכל נתקן, וכל
 מה שיש למעלה ולמטה, והיא נקראת
 רוח קדושה שכל הרוחות נתקנו בה.

שאם תאמר, הרי הוא יודע, אז למה
 צריך לפרסם? אלא בזה מתכבד
 הקדוש ברוך הוא בעולם לפרסם את
 הנס, ועל זה כתוב בקדוש-ברוך-הוא,
 (יחזקאל לח) והתגדלתי והתקדשתי וכו'.

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים קג) כל
 הנשמה תהלל יהוה. שנינו, כל הנשמות
 באו מהגוף הקדוש הזה ומתעוררות

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּיוֹמָא דְהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּרִישׁ
מִלָּה דָא, עֵינָיו נִבְעִין מִיָּא, וַהֲוָה אָמַר, כָּל
גְּנֻזֵיָא דְמִלְכָא עֲלָאָה, אֶתְמַסְרֵן בְּחַד מִפְתָּחָא,
וְאֶתְגַּלְיָיָא בְּקֻפִּיטָן דְקוֹרְדֵיטִי גְלִיפִין עֲלָאִין.

אֵלֶּא הָכִי תֵאנָא, מָאן יָכִיל לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
וְלֹאֲתַבְלָלָא מַה דְגֻזֵי בְדָא מִבּוּעָא. דְהָא
מֹשֶׁה לָא גָּלִי דָא בְּיוֹמוֹי, כִּד תָּוָה גְּלִי רִזָּא
עֲמִיקְתָּא לְיִשְׂרָאֵל, וְאַף עַל גַּב דְכֻלָּא הוּא מִתְגַּלְיָיָא
עַל יְדוּי. אֵלֶּא בְּהֵיָא שְׁעָתָא דְבַעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְסֻלְקָא לִיָּה לְמַתִּיבְתָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
וְלִטְמָרָא לִיָּה מִבְּנֵי נָשָׂא, דְכְּתִיב, (דברים לא) בֶּן מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם. הַיּוֹם מִמָּשׁ, דְהֵהוּא יוֹמָא
אֶשְׁתְּלִימוּ יוֹמוֹי, לְאַתְקַרְבָּא לְאַתָּר דָּא, דְכְּתִיב,
(דברים לא) הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ, קָרְבוּ מִמָּשׁ.

לשון הקודש

מתנגלה על ידו. אלא באותה שעה
שרצה הקדוש ברוך הוא להעלותו
לישיבה הקדושה העליונה ולהטמינו
מבני אדם, שפתיב (דברים לא) בן מאה
ועשרים שנה אנכי היום. היום ממש.
שאותו יום נשלמו ימיו להתקרב למקום
הזה, שפתיב (שם) הן קרבו ימך, קרבו
ממש.

אמר רבי יצחק, ביום שהיה רבי שמעון
מפרש דבר זה, היו עיניו נובעות מים,
והיה אומר: כל גנזי המלך העליון נמסרו
במפתח אחד, ומתנגלה בהיכלות
המצירים העליונים החקוקים.

אלא כך שנינו, מי יכול לדעת ולהכליל
מה שנגזו במבוע הזה, שהרי משה לא
גלה את זה ביקויו בפשהיה מנגלה סוד
העמק לישראל, ואף על גב שהכל היה

דַּתְנִיָּא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִשָּׁה לָּא מִית. וְאִי
 תִּימָא הָא כְּתִיב (דברים לא) וַיָּמַת שָׁם מִשָּׁה.
 כִּד בְּכָל אֲתָר לְעַדִּיקָיָא קָרִי בְּהוּ מִיתָה. מָאִי
 מִיתָה. מִסְטָרָא דִּילָן אֲקָרִי הָכִי. דַּתְנִיָּא אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, וְכֵן תָּנָא, דְּמֵאֵן דְּאִיהוּ בְּשִׁלְיֻמוֹתָא
 דְּמַהִימְנוֹתָא קְדִישָׁא תִּלְיָא בֵּיה, לָּא תִּלְיָא בֵּיה
 מִיתָה וְלֹא מִית. כְּמָה דְּהוּה בְּיַעֲקֹב דְּמַהִימְנוֹתָא
 שְׁלִימְתָא הוּה בֵּיה.

דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, (בראשית לה) לֹא יִקְרָא שְׁמֹךְ עוֹד
 יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֹךְ, וַיִּקְרָא
 אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל. מָאִי יִשְׂרָאֵל. שְׁלִימְנוֹתָא דְּכָלָא.
 דְּכְתִיב, (ירמיה ל) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאֵל
 תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ מִרְחוֹק וְאֵת זְרַעֲךָ
 מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְגו'.

לשון הקודש

בְּיַעֲקֹב שְׁתַּאמְוּנָה הַשְּׁלָמָה הִיְתָה בּוּ.
 שְׁתַּאמְר רַבִּי שְׁמַעוֹן, (בראשית לה) לֹא יִקְרָא
 שְׁמֹךְ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה
 שְׁמֹךְ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל. מַה זֶה
 יִשְׂרָאֵל? שְׁלָמוֹת הַכֹּל, שְׁכִתוּב (ירמיה מו)
 וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
 יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ מִרְחוֹק וְאֵת
 זְרַעֲךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְגו'.

שְׁשִׁנְיָנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִשָּׁה לֹא
 מַת. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב (שם לה) וַיָּמַת
 שָׁם מִשָּׁה? כִּד בְּכָל מְקוּם לְעַדִּיקִים
 קוֹרָא בְּהֵם מִיתָה. מַה הַמִּיתָה? מַהֲעַד
 שְׁלָנוּ זֶה נִקְרָא כִּד. שְׁשִׁנְיָנוּ, אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, וְכֵן שְׁנָה, שְׁמִי שְׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת,
 שְׁתַּאמְוּנָה הַקְּדוּשָׁה תְּלוּיָה בּוּ – לֹא
 תְּלוּיָה בּוּ מִיתָה וְלֹא מַת. כְּמוֹ שְׁהִיָּה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מִהֶבֱא, (ירמיה ל) כִּי אֶתְךָ אָנִי,
 בְּיָקָא, וּפָאָה חוּלְקוּיָהּ, דְּמֵאֲרִיָּה אָמַר לִיָּהּ
 בֵּן. כִּי אֶתִּי אַתָּה לָא כְּתִיב, אֶלְא כִּי אֶתְךָ אָנִי,
 דְּמֵאֲרִיָּה אֶתִּי לְאַתְחַבְּרָא דִּי יוּרִיָּה עִמִּיהָ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁפִיר קֹאֲמַר רַבִּי אַבָּא דְּאָמַר
 (ירמיה ל) וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין
 מִחְרִיד. וְשָׁב יַעֲקֹב: לְאַתְקָרִי בְּשֵׁמָא אַחְרָא,
 דְּכְתִיב לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

דְּבָר אַחַר וְשָׁב יַעֲקֹב, לְאַתְרָהּ דְּאַתְנַסִּיב מִתַּמְנָן.
 וְשָׁקַט, בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְשָׁאֲנָן, בְּעוֹלָם הַבָּא.
 וְאִין מִחְרִיד מִמַּלְאָךְ הַמָּוֶת. דְּמִשְׁמַע דְּכֻלָּא הָוָה
 בֵּיהּ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, חֲבַרְיָא הָא אֹוקְמוּהָ, דְּכְתִיב
 וְאֵת זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיִים, מַה זֶרְעוֹ בְּחַיִּים, אִף הוּא

בְּחַיִּים. (דף קע"ד ע"ב).

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.
 דְּבָר אַחַר וְשָׁב יַעֲקֹב - לְמַקּוֹם שְׁנִילְקָה
 מִשָּׁם. וְשָׁקַט - בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְשָׁאֲנָן -
 בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאִין מִחְרִיד - מִמַּלְאָךְ
 הַמָּוֶת. שְׁמִשְׁמַע שְׁהַפֵּל הָיָה בּוֹ. רַבִּי
 יִצְחָק אָמַר, הָרִי פְּרֻשׁוּהָ הַחֲבָרִים,
 שְׁפָתוֹב וְאֵת זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיִים. מַה
 זֶרְעוֹ בְּחַיִּים, אִף הוּא בְּחַיִּים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מִבְּאֵן, כִּי אֶתְךָ אָנִי,
 דְּוָקָא. אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שְׁרַבּוֹנוֹ אָמַר לוֹ בֵּן.
 לֹא כְּתוּב כִּי אֶתִּי אַתָּה, אֶלְא כִּי אֶתְךָ
 אָנִי, שְׁרַבּוֹנוֹ בָּא לְחַבְרָא אֵת דִּיּוּרוֹ עִמּוֹ.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָפָה אָמַר רַבִּי אַבָּא,
 שְׁאָמַר וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין
 מִחְרִיד. וְשָׁב יַעֲקֹב - לְהַקְרָא בְּשֵׁם
 אַחַר, שְׁפָתוֹב לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב

וְהַבְרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרִיחַ מִן הַקֶּצֶה
 אֶל הַקֶּצֶה. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח (קהלת י'
 אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׁמֶלֶכֶךְ בֵּן חוֹרִים וְשֶׁרִיד בָּעֵת
 יֵאָכְלוּ. וְכֹתִיב, אִי לָךְ אֶרֶץ שְׁמֶלֶכֶךְ נָעַר וְשֶׁרִיד
 בִּבְקָר יֵאָכְלוּ. (בְּמֵאֵי אוֹקִימָנָא הֲנֵי קָרְאִי) וְיִי לְעֵלְמָא דְלֹא
 מִשְׁגָּחַן בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיחוֹן, דְּהָא מֵאֲרִיחוֹן אֲשַׁנַּח
 בְּגִינֵיהוֹן לְאוֹטָבָא לְהוֹ, דְּהָאֵנַח קָמִיֵּיהוּ פְתֻנְמִי
 אוֹרֵייתָא, וְלֹא מִשְׁגָּחַן.

דְּתַנִּינָן, תִּלְתַּת מְלִין בְּעֵי בַר נָשׁ לְמַעְבַּד לְבְרִיחַ,
 מִילָה, וּפְדִיוֹן, וּלְנִסְבָּא לִיָּה אֲנָתוֹ.
 וְכֹלָא עֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא לְיִשְׂרָאֵל. מִילָה:
 דְּכֹתִיב, (יהושע ה') וְשׁוּב מִזֶּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית.
 וְכֹתִיב (בראשית יז') וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יִמָּלֵךְ לָכֶם כָּל
 זָכָר. פְּדִיוֹן. דְּכֹתִיב, (דברים טו') וַיִּפְדֶּךָ (וְיִי אֱלֹהֶיךָ) (ס"א
 (דברים ז') מִבֵּית עַבְדִּים) מִיַּד פְּרַעְיָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם. לְנִסְבָּא

לשון הקודש

לפניהם דברי תורה, ולא משגיחים.
 שְׁשֻׁנֵינוּ, שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם
 לַעֲשׂוֹת לְבָנוּ: מִילָה, וּפְדִיוֹן, וּלְהַשִּׁיאוֹ
 אִשָּׁה. וְהַכֹּל עֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל. מִילָה – שְׁכַתוּב (יהושע ה') וְשׁוּב
 מִלְּאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית, וְכַתוּב (בראשית
 ז') וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יִמָּלֵךְ לָכֶם כָּל זָכָר.
 פְּדִיוֹן – שְׁכַתוּב (דברים ז') וַיִּפְדֶּךָ (ה' אֱלֹהֶיךָ מִבֵּית

וְהַבְרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרִחַ
 מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח,
 (קהלת י') אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׁמֶלֶכֶךְ בֵּן חוֹרִים
 וְשֶׁרִיד בָּעֵת יֵאָכְלוּ. וְכֹתִיב, אִי לָךְ אֶרֶץ
 שְׁמֶלֶכֶךְ נָעַר וְשֶׁרִיד בִּבְקָר יֵאָכְלוּ. (בְּמֵאֵי
 בָּאֲרָנוּ אֵת הַפְּסוּקִים הַלֵּלוּ) אוֹי לְעוֹלָם שְׁלֹא
 מִשְׁגָּחִים בְּעַבְדוּת רַבּוֹנָם, שְׁהָרִי רַבּוֹנָם
 מִשְׁגָּחִים בְּגִלְלָם לְהִיטִיב לָהֶם, שְׁהֵנִיחַ

לִיָּה אֲנִתּוֹ: דְּכַתִּיב, (בראשית א) זָכַר וּנְקָבָה בְּרָא
 אוֹתָם, וְכַתִּיב וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם
 אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ. תו, אֲטִיל לָהּ כִּהְיִי נִשְׂרָא,
 דְּאֲטִיל לְבָנָיו עַל גְּדַפְיוֹ, דְּכַתִּיב, (שמות יט) וַאֲשָׂא
 אֶתְכֶם עַל בְּנֵי נִשְׂרָיִם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כִּלְאֵה הוּא יְאוֹת, אֲבָל אוֹרֵייתָא
 דְּאֶתְדַר קַמֵּייהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְאוֹלִיף לוֹן, יַתִּיר
 מִכִּלְאֵה. תָּא חֲזִי, לִית שְׂבַחָא דְבַר נָשׁ כִּהְיִי עַלְמָא
 וּבְעַלְמָא דְאֶתִי, כְּשֶׁבַחָא דְאוֹרֵייתָא דְכַתִּיב בָּהּ (משלי
 ה) בִּי מַלְכִים יִמְלְכוּ.

(מדרש הנעלם הוא) דְּהָא תַּנִּינָן כִּד סְלִיק רַב הוֹנָא לְהַתָּם,
 אֲשַׁבַּח רַבָּנָן דִּהוּ עֵסְקִי כִּהְיִי קָרָא, דְּכַתִּיב,
 (ירמיה נא) וּפְקַדְתִּי עַל כָּל בְּבַבְלָא וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּלַעֲזָא
 מִפְּנוֹ וְלֹא יִנְהָרוּ אֵלָיו עוֹד גּוֹיִם. וְרַב הוֹנָא לָא הוּוּ

לשון הקודש

יותר מהכל. בא וראה, אין שבח של
 אדם בעולם הזה ובעולם הבא כמו
 השבח של התורה, שכתוב בה (משלי ח)
 בִּי מַלְכִים יִמְלְכוּ.

שְׁתַּרְי שְׁנִינְנֵי, כְּשַׁעְלָה רַב הוֹנָא לְשָׁם,
 מַצָּא אֶת הַחֲכָמִים שְׁעוֹסְקִים בְּפִסּוּק הַזֶּה
 שְׂבַחְתוּב, (ירמיה נא) וּפְקַדְתִּי עַל כָּל בְּבַבְלָא
 וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּלַעֲזָא מִפְּנוֹ וְלֹא יִנְהָרוּ אֵלָיו
 עוֹד גּוֹיִם. וְרַב הוֹנָא לָא הִיוּ מִשְׁגִּיחִים

עבדים) מִיַּד פְּרַעָה מְלָךְ מִצְרַיִם. לְהַשִּׂיאֵו
 אִשָּׁה - שְׂבַחְתוּב (בראשית א) זָכַר וּנְקָבָה
 בְּרָא אוֹתָם, וְכַתוּב וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים
 וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ. עוֹד, נִשְׂא
 אוֹתָם כְּמוֹ הַנֶּשֶׁר הַזֶּה שְׂמַטִּיל אֶת בְּנָיו
 עַל כַּתְּפָיו, שְׂבַחְתוּב (שמות יט) וַאֲשָׂא אֶתְכֶם
 עַל בְּנֵי נִשְׂרָיִם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַכֵּל הוּא נְאֻה, אֲבָל
 הַתּוֹרָה חֲזוּרָה לְפָנָיו יִשְׂרָאֵל וְלַמָּדָה אוֹתָם

מִשְׁגִּיחִין בֵּיתָהּ, דְּהָא לָא אֶשְׁתְּמוּדְעֵן לִיהּ בְּקַדְמֵיתָא,
בְּגִין דְּהָוָה זְעִיר. עָאֵל לְבֵי מְדַרְשָׁא, וְאַשְׁכַּח רַבְּנִין
דְּהָווּ אֲמַרֵי, הָאֵי קָרָא אִיתְּ לְאַסְתְּכְּלָא בֵּיתָהּ, אִי
טַעֲנֵתִיהּ וְדַחֲלֵתִיהּ דְּנְבוּכַדְנֶצַּר הָוָה שְׁמִיהּ בַּל, הָא
כְּתִיב בֵּיתָהּ, (דְּנִיאֵל ד) וְעַד אַחֲרִין עַל קַדְמֵי דְּנִיאֵל דִּי
שְׁמִיהּ בַּלְטַשְׁאֲצַר בְּשֵׁם אֱלֹהֵי. וְעוֹד, מָאֵי וְהוֹצֵאתִי
אֶת בַּלְעוּ מִפִּי.

קָם רַב הוּנָא בִּינֵי קִיָּמֵי דְעֵמוּדֵי, וְאָמַר אִילוּ
הוּינָא בְּאַתְרֵי, דְּרִישְׁנָא לִיהּ לְהָאֵי פְּסוּקָא.
לָא אֶשְׁגָּחוּ בֵּיתָהּ. קָם תְּנִינֵות, וְאָמַר מְלָחָה דָּא. אַתָּא
רַבִּי יוֹדָאֵי בַר רַב, וְאוֹתְבִיָּה קַמִּיהּ. אָמַר לִיהּ,
אִימָא בְּרִי אִימָא, דְּמַלִּי אוֹרִיָּתָא כְּתִיב בְּהוּ, (מְשֻׁלִי
*) בְּרֵאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא וְגו'.

פְּתַח וְאָמַר, הָכִי תִנִּינֵן, בְּיוֹמֵי קַדְמָאֵי עַד לָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

הַעֲמוּדִים וְאָמַר, אִילוּ הֵייתִי בְּמִקְוֵי,
הֵייתִי דוֹרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה. לָא
הִתְבּוֹנְנֵנוּ בּוּ. קָם שְׁנִית וְאָמַר דְּבַר זֶה.
בָּא רַבִּי יוֹדָאֵי בַר רַב וְהוֹשִׁיבוּ לְפָנָיו.
אָמַר לוֹ, אָמַר בְּנִי, אָמַר, שְׂבַדְבְּרֵי תוֹרָה
כְּתוּב בְּהֵם (מְשֻׁלִי א) בְּרֵאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא
וְגו'.

פְּתַח וְאָמַר, כִּדְ שְׁנִינֵנוּ, בְּיָמִים
הַרְאֵשׁוֹנִים טָרַם בָּא וְעַקְב, הָיָה אָדָם

בו, שְׁהָרִי לָא הִכִּירוּ אוֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה,
מְשׁוּם שְׁהָיָה קָמֵן. נִבְנֵם לְבֵית הַמְּדַרְשָׁה,
וּמָצָא אֶת הַחֲכָמִים שְׁהָיוּ אוֹמְרִים
שְׂבַפְסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, אִם יִרְאֵתוּ
וְאִילוּ שֶׁל נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה שְׁמוֹ בַּל –
הָרִי כְּתוּב בּוּ, (דְּנִיאֵל ד) וְעַד אַחֲרִים נִבְנֵם
דְּנִיאֵל שְׁשֵׁמוּ בַּלְטַשְׁאֲצַר בְּשֵׁם אֱלֹהֵי?
וְעוֹד, מַה זֶה וְהוֹצֵאתִי אֶת בַּלְעוּ מִפִּי?
עַמַּד רַב הוּנָא בֵּין הַיְסוּדוֹת שֶׁל

אָתָּא יַעֲקֹב, הָוּה בַּר נָשׁ שָׁלוּ בְּבֵיתֶיהָ, מָטָא זְמַיְה,
 מִית בְּלֹא מְרַעִין, פִּינּוּן דְּאָתָּא יַעֲקֹב, בְּעָא קַמִּיה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אָמַר לֵיה, מָרִי דְעֶלְמָא, אִי
 נִיחָא קַמָּךְ, דְּלִנְפּוּל בַּר נָשׁ בְּבֵי מְרַעִיהָ, תְּרִין אִו
 תְּלַת יוֹמִין, וְלִבְתַּר יתְּפַנֵּשׁ לְעַמִּיהָ, וַיִּפְקֵד לְבֵיתֶיהָ,
 וַיִּתּוּב מִחֻבּוּי. אָמַר לֵיה שְׁפִיר. אֵת הוּא סִימְנָא
 בְּעֶלְמָא. תָּא חַזִּי, מָה כְּתִיב בֵּיה (בראשית מח) וַיְהִי
 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ
 חוֹלֵה. חָלָה כְּתִיב מָה דְלָא הָוּה לְבַר נָשׁ מִן
 קְדַמַּת דְּנָא.

בְּתַר דְּשָׁכִיב, לָא הָוּה בַּר נָשׁ דְּהָוּה לֵיה מְרַעִין,
 דְּלָא מִית. עַד דְּאָתָּא חֲזַקִּיָּה, מָה כְּתִיב בֵּיה,
 (ישעיה לח) בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חֲזַקִּיָּהוּ לְמוֹת וְגו'. תָּא
 חַזִּי, מָה כְּתִיב וַיִּסַּב חֲזַקִּיָּהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
 אֶל יי', אָמַר לֵיה, אִי נִיחָא קַמָּךְ דִּיתְסוֹן בְּנֵי נָשָׁא

לשון הקודש

(בראשית מח) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חוֹלֵה. כְּתוּב חָלָה, מָה שְׁלֹא הָוּה לְאָדָם מְקַדָּם לְכֹן. אַחַר שְׁנַפְטָר, לָא הָוּה אָדָם שְׁהִיוּ לוֹ מַחְלוֹת שְׁלֹא מֵת, עַד שְׁבָא חֲזַקִּיָּה. מָה כְּתוּב בּו? (ישעיה לח) בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חֲזַקִּיָּהוּ לְמוֹת וְגו'. בֵּא וּרְאֵה מָה כְּתוּב, וַיִּסַּב חֲזַקִּיָּהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל

שָׁלוּ בְּבֵיתוֹ. הִנֵּשׁ זְמַנּוֹ - מֵת בְּלִי מַחְלוֹת. פִּינּוּן שְׁבָא יַעֲקֹב, בְּקִשׁ לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַאֲמַר לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, אִם נוֹחַ לְפָנֶיךָ, שְׁיַפֵּל אָדָם בְּבֵית חָלָיו שְׁנַיִם אִו שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְאַחַר כֶּךָ יתְּפַנֵּס לְעַמּוֹ, וַיַּעֲזֶה אֶת בֵּיתוֹ וַיֵּשׁוּב מִחֻטְאָיו. אָמַר לוֹ: יָפָה, וְאַתָּה תִּתְּקֶיהָ סִימָן בְּעוֹלָם. בֵּא וּרְאֵה מָה כְּתוּב בּו,

מִבֵּי מַרְעִיחוֹן, וַיִּזְדוֹן שְׂמֹךְ, וַיִּשְׁתְּמוּדְעוֹן, וַיִּתְּבוֹן
 לְבַתָּר בְּתִיּוֹבְתָא שְׁלִימְתָא, וַיִּשְׁתְּכַחוֹן בְּנֵי עֲלָמָא
 זְבֹאִין קַדְמָךְ. אָמַר לִיה קַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, יֵאוֹת
 הוּא, אֵת תִּהֵא סִימְנָא בְּעֲלָמָא, וְכַךְ הוּא, מָאִי דְלֹא
 הָוָה מִקְדָּמַת דְנָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה לח) מִכְּתָב
 לְחִזְקִיחוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹתוֹ וַיְחִי מִחֲלִיו. וְתֵאנָא,
 הֵהוּא יוֹמָא אֲתַחֲזֹר שְׂמֵשָׁא עֶשֶׂר דְרִגּוֹן.

וְתֵאנָא, מְרוּדְךָ בְּלֵאֲדָן הָוָה אָכִיל כָּל יוֹמָא בְּד'
 שְׁעֵתִי, וְנָאִים עַד תִּשְׁעַ שְׁעֵתִי, וְהָהוּא
 יוֹמָא נָאִים עַד תִּשְׁעָה שְׁעֵתִי, כִּד אֲתַעַר חֲמָא
 שְׂמֵשָׁא דְקָאִים בְּאַרְבַּע שְׁעֵתִי, אָמַר מָאִי הָאִי,
 בְּקַטְוִילָא דְקוֹנְטִירָא קוֹנְטִירוֹי אֲנִקְטִירְתוֹן. אָמְרוּ (דף
 קע"ה ע"א) לִיה לָמָּה. אָמַר, דְנָאִימְנָא יוֹמָא חַד,
 וְתִלְתוֹת יוֹמָא. אָמְרוּ לִיה, לָאוּ חָבִי, אֵלָא אֵלֵהָא

לשון הקודש

עֶשֶׂר דְרִגּוֹת.

וַיִּשְׁנִינוּ, מְרוּדְךָ בְּלֵאֲדָן הָוָה אוֹכֵל כָּל
 יוֹם בְּאַרְבַּע שָׁעוֹת וַיִּשֶׁן עַד תִּשְׁעַ שָׁעוֹת,
 וְאוֹתוֹ יוֹם יִשֶׁן עַד תִּשְׁעַ שָׁעוֹת.
 בְּשִׁתְּעוֹרָר, רָאָה שְׂשֻׁמְשׁ עוֹמְדַת
 בְּאַרְבַּע שָׁעוֹת. אָמַר, מַה זֶה? בְּהִרְיַגַת
 הַכַּעַס קִנְטוֹר קִשְׁרֵתָם עָלַי? אָמְרוּ לוֹ,
 לָמָּה? אָמַר, שְׁיִשְׁנֵנִי יוֹם אֶחָד וְשְׁלִישׁ
 יוֹם. אָמְרוּ לוֹ, לֹא כֹךְ, אֵלָא אֵלֵהִי

ה'. אָמַר לוֹ: אִם נוֹחַ לְפָנֶיךָ שְׁיִתְרַפְּאוּ
 בְּנֵי אָדָם מִבֵּית חַלְלִים וַיִּזְדוּ לְשִׁמְךָ,
 וַיִּכְיִרוּ וַיִּשׁוּבוּ אַחַר כֶּךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה,
 וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי הָעוֹלָם צְדִיקִים לְפָנֶיךָ. אָמַר
 לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: נָאָה הוּא, וְאַתָּה
 תִּהְיֶה סִימֵן לְזֶה בְּעוֹלָם, וְכַךְ הוּא מַה
 שְׁלֹא הָיָה מִקְדָּם לְכֵן. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (ס)
 מִכְּתָב לְחִזְקִיחוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹתוֹ וַיְחִי
 מִחֲלִיו. וַיִּשְׁנִינוּ, אוֹתוֹ יוֹם חֲזָרָה הַשְּׂמֵשׁ

דְּחֻזְקֵיהוּ עֲבַד יוֹמָא דִּין תְּרִין נִיסִין. אָסִי לְחֻזְקֵיהּ
מִבֵּי מְרַעִיָּה, וְאַחֲזָר שְׁמַשָּׂא לְעַדְנָא דָּא. אָמַר וְכִי
אֵית בְּעֻלְמָא אֱלֹהָא רַבָּא בַר מַאֲלַהִי. אָמְרוּ,
אֱלֹהָא דְחֻזְקֵיהוּ.

קָם וּכְתַב בְּתַבּוּי, שְׁלָם לְחֻזְקֵיהוּ מְלַפָּא דִּיהוּדָה
וּשְׁלָם לְאַלְהֵיהּ וּשְׁלָם לִירוּשָׁלַם קַרְתָּא
קַדִּישָׁא. לְבַתָּר אֲמַלִּיךְ וְקָם מִכְּרִסְיָהּ, וּפְסַע תְּלַת
פְּסִיעֵין, וּכְתַב אַחֲרֵינִין, שְׁלָם לְאַלְהָא רַבָּא
דְּבִירוּשָׁלַם וּשְׁלָם לְחֻזְקֵיהוּ מְלַפָּא דִּיהוּדָה וּשְׁלָם
לִירוּשָׁלַם קַרְתָּא קַדִּישָׁא. אָמַר לִיהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, אַנְתָּ פְּסַעְתָּ בְּגִין יְקָרֵי תְּלַת פְּסִיעֵין, חֲזִיךְ,
מִנְדָּךְ יִפְקִינן תְּלַת מְלַכִּין שְׁלִיטִין, קַסְטִירִין
רוּפִינִין דְּשְׁלִיטִין בְּכָל עֻלְמָא, וְקַדְמָאָה מְנַיִיהוּ
נְבוּכַדְנֶצַּר הוּא.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

לְאַלוּהָ הַגְּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַם וּשְׁלָם
לְחֻזְקֵיהוּ מְלַךְ יְהוּדָה וּשְׁלָם לִירוּשָׁלַם
עִיר הַקְּדוֹשׁ. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אַתָּה פְּסַעְתָּ בְּשִׁבְלֵי כְבוֹדֵי שְׁלֹשׁ
פְּסִיעוֹת, חֲזִיךְ מִמֶּךָ יֵצְאוּ שְׁלֹשָׁה מְלָכִים
שְׁלִיטִים רוּזְנִים וּמַצְבִּיאִים שְׁשׁוּלְטִים
בְּכָל הָעוֹלָם, וְרֵאשׁוֹן מֵהֶם הִיא
נְבוּכַדְנֶצַּר.

חֻזְקֵיהוּ עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה שְׁנֵי נְסִים: רַבָּא
אֵת חֻזְקֵיהּ מִבֵּית חָלִינ, וְהַחֲזִיר אֵת
הַשֶּׁמֶשׁ לְזִמְן הַנֶּה. אָמַר, וְכִי יֵשׁ בְּעוֹלָם
אֱלוּהָ גְדוֹל יוֹתֵר חוּץ מַאֲלַהִי? אָמְרוּ,
אֱלֹהֵי חֻזְקֵיהוּ.

עֲמַד וּכְתַב בְּתַבּוּי: שְׁלָם לְחֻזְקֵיהוּ מְלַךְ
יְהוּדָה וּשְׁלָם לְאַלְהֵיוּ וּשְׁלָם לִירוּשָׁלַם
עִיר הַקְּדוֹשׁ. אַחַר כֵּךְ נִמְלֶךְ, וְקָם מִכְּסֵּאוֹ,
וּפְסַע שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת וּכְתַב אַחֲרֵיהֶם: שְׁלָם

תָּא חַזִי, מָאֵי אָמַר לִיה דְּנִיאל, (דניאל ב) אַנְתָּ הוּא
 רֵאשָׁה דִּי דִּהְבָּא. וּבִתְרָךְ תְּקוּם מְלָכוּ אַחֲרֵי
 אַרְע מִינְךָ וּמְלָכוּ תְּלִיתָאָה אַחֲרֵי וְגו'. מַה כְּתִיב
 נְבוּכַדְנֶצַּר מְלָכָא עֶבֶד צְלָם דִּי דִּהַב רוּמִיָּה
 (דניאל ג) אַמִּין שְׁתִּין פְּתִיָּה אַמִּין שִׁית. אָמַר נְבוּכַדְנֶצַּר
 צְלָמָא דְחַמִּינָא, הָוָה רִישָׁא דִּי דִּהְבָּא, מַעֲוֵי
 דְכֶסֶף, אָנָּא אֶעְבִּיד פְּלָא דְדִּהְבָּא, דְּלִהּוֹי קַזְפִּירָא
 דְדִּהְבָּא בְּרִישָׁא.

וְתֵאנָּא, הַהוּא יוֹמָא כְּנֵשׁ כָּל אוּמִיָּא וְעַמִּיָּא
 וְלִישְׁנֵיָּא לְמַפְלַח לְהַהוּא צְלָמָא, וְנָטַל
 מֵאָנָּא מִמָּאֵי מִקְדָּשָׁא, דִּהְוָה גְּלִיף בֵּיה שְׁמָא
 קְדִישָׁא, וְעִיִּל לִיה בְּפוּמִיָּה דִּהַהוּא צְלָמָא, וּבַהֲהִיא
 שַׁעֲתָא הָוָה מְמַלֵּל רַבְרָבָן, עַד דִּאֲתָא דְנִיאל,
 וְקָרִיב גַּבֵּי דִּהַהוּא צְלָמָא, וְאָמַר אָנָּא שְׁלִיָּהָא
 דְמֵאָרָא עֲלָאָה, גּוֹזְרֵי עֲלֵךְ לְמַפֵּק מִהְבָּא. אֲדַכֵּר

לשון הקודש

שֶׁל זָהָב, וּשְׁתַּהֲיָה עֲמַרְתָּ זָהָב בְּרֵאשׁוּ.
 וְשְׁנֵינֵינוּ, אוֹתוֹ יוֹם כְּנֵס אֶת כָּל הָאֲמוֹת
 וְהָעַמִּים וְהַלְשׁוֹנוֹת לְעַבֵּד לְאוֹתוֹ הַצְּלָם,
 וְלָקַח כָּלִי מְכַלֵּי הַמִּקְדָּשׁ שָׁבוּ הֵיךְ חֲקוּק
 הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ וְהַכְּנִיסוּ בְּפִי אוֹתוֹ צְלָם.
 וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה הֵיךְ מְדַבֵּר גְּדוּלוֹת, עַד
 שָׁכַח דְּנִיאל וְקָרַב לְאוֹתוֹ הַצְּלָם וְאָמַר:
 אֲנִי שְׁלִיחַ שֶׁל הַרְבוֹן הַעֲלִיז, גּוֹזֵר אֲנִי

בַּא וְרָאָה מַה אָמַר לוֹ דְּנִיאל, (דניאל א)
 אֲתָה הוּא רֵאשׁ הַזָּהָב, וְאַחֲרֵיךְ תְּקוּם
 מְלָכוֹת אַחֲרֵת רְעָה מִמְּךָ וּמְלָכוֹת
 שְׁלִישִׁית אַחֲרֵת. מַה כְּתוּב? (א ש) הַמְּלֶךְ
 נְבוּכַדְנֶצַּר עָשָׂה צְלָם שֶׁל זָהָב. גְּבַהּ
 שְׁשִׁים אֲמוֹת וְרַחְבּוֹ שֵׁשׁ אֲמוֹת. אָמַר
 נְבוּכַדְנֶצַּר, הַצְּלָם שְׁרֵאִיתִי הֵיךְ רֵאשׁוּ
 שֶׁל זָהָב, מַעֲוֵי שֶׁל כֶּסֶף. אֲנִי אֶעֱשֶׂה הַכָּל

שָׁמָּא קְדִישָׁא, וְנָפֵק הֵהוּא מָאנָא, וְנָפֵל צִלְמָא
וְאֵתְבַר. תִּינְנוּ דְכְּתִיב וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּלַעֲזוּ מִפִּיּוֹ וְלֹא
יִנְהָרוּ אֱלֹיוֹ עוֹד גּוֹיִם. קָם רַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקִיָּה עַל
רִישָׁיהָ, אָמַר אֵי לָא דְקָרִיבְנָא בְּקוֹטְפִיָּיא הָכָא, לָא
אֶשְׁתַּמּוּדְעָנָא בְּךָ. וְהוּוּ דְחֵלִין קַמִּיהָ מִהֵהוּא יוֹכָא.

תַּאנָא (קהלת י') אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׁמֵלְכָךְ בֵּן חוֹרִים
וְשֶׁרִיד בָּעֵת יֹאכְלוּ. רַבִּי יוֹסִי אוֹקִים
לְהֵאֵי קָרָא, בְּמִשָּׁה, בְּשַׁעֲתָא דְאֶפִּיק לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל
מִמְצָרִים, וְעֵבֵד לֹון בְּנֵי חוֹרִין. וְשֶׁרִיד בָּעֵת
יֹאכְלוּ, דְכְּתִיב, (שמות יב) וְאֶכְלְתֶם אוֹתוֹ בְּחַפְזוֹן פֶּסַח
הוּא לֵינִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, וְכִי לָא אַמִּינָא דְמִלּוֹי
דְּשְׁלֵמָה מִלְפָּא, דְּכָלְהוּ בְּגוּ, לָגוּ הֵיכְלָא
קְדִישָׁא הוּוּ. וְהֵאֵי דְאִמְרִיתוּ כִּלְאָ שְׁפִיר הָוָה,

לשון הקודש

חוֹרִים וְשֶׁרִיד בָּעֵת יֹאכְלוּ. רַבִּי יוֹסִי
בָּאָר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּמִשָּׁה בְּשַׁעֲהָ
שֶׁהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים וְעָשָׂה
אוֹתָם בְּנֵי חוֹרִין. וְשֶׁרִיד בָּעֵת יֹאכְלוּ,
שְׁכַתוֹב (שמות יב) וְאֶכְלְתֶם אוֹתוֹ בְּחַפְזוֹן
פֶּסַח הוּא לְהוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְכִי לָא
אִמְרִיתִי שְׁדַכְרֵי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, שְׁכָלָם
בְּפָנִים, לְתוֹךְ הַהֵיכָל הַקְּדוֹשׁ הָיִו. וְזֶה

עֲלִיד לְצֵאת מִכָּאן. הַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ, וְיֵצֵא אוֹתוֹ בְּלִי, וְנָפֵל הַעֲלָם
וְנִשְׁבַּר. הִינּוּ מַה שְּׁכַתוֹב, וְהוֹצֵאתִי אֶת
בְּלַעֲזוּ מִפִּיּוֹ וְלֹא יִנְהָרוּ אֱלֹיוֹ עוֹד גּוֹיִם. קָם
רַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקוּ עַל רִאשׁוֹ. אָמַר, אִם
לָא שְׁקַרְבַּתִּי אוֹתְךָ לְחַבּוּרָה כָּאן, לָא
הַכְּרַנּוּ אוֹתְךָ. וּמֵאוֹתוֹ יוֹם הָיִו פּוֹחֲדִים
מִפִּנּוּי.

שְׁנִינּוּ, (קהלת י') אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׁמֵלְכָךְ בֵּן

וְלִדְרָשָׁא הוּא דְאַתָּא, אַבְל הֵאֵי קָרְא, לְעֵילָא
בְּהִיכְלָא קְדִישָׁא הוּא.

תָּאנָא, אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׁמַלְכָּךְ בֵּן חוּרִים. מָאֵי
אֶרֶץ. אֶרֶץ סְתָם. דְּתַנָּיָא, מֵהוּ דְכַתְיב,
(איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. אֶלָּא
הֵאֵי אֶרֶץ, הִיא רְזָא, בְּגוּ בְּתָרֵי מַלְכָּא קְדִישָׁא,
דְּכַתְיב בֵּיה (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם. וְהֵאֵי אֶרֶץ, וְכָל מַה דִּינִיק וְאַתְּזוֹן, מֵהָהוּא
אֶתְר דְּאֶקְרִי שָׁמַיִם הוּא, וְלֹא אֶתְזַנַּת אֶרְעָא דָּא,
אֶלָּא מִשְׁלִימוּתָא קְדִישָׁא, דְּאֶקְרִי שָׁמַיִם.

וּבְשַׁעְתָּא דְּבַעָא קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא לְאַחֲרָנָא
בֵּיתִיה דְּלִתְתָּא, וְאַרְעָא קְדִישָׁא
דְּלִתְתָּא, אַעְבַּר לְהֵאֵי אֶרְעָא קְדִישָׁא דְּלְעֵילָא
בְּקַדְמִיתָא, וְנַחֲתִית לִיה מֵהָהוּא דְּרָגָא דְּהָוָה יִנְקָא

לשון הקודש

וְשָׁמַיִם. וְהָאֶרֶץ הִזוּ וְכָל מַה שְׁיִזְנֵק וְנִזְוֹן,
הוּא מֵאוּתוּ מְקוּם שְׁנַקְרָא שָׁמַיִם, וְלֹא
נִזְוִינִת הָאֶרֶץ הִזוּ אֶלָּא מִשְׁלָמוֹת הַקְּדוּשָׁה
שְׁנַקְרָאת שָׁמַיִם.

וּבְשַׁעְתָּא שְׂרָצָה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא
לְהַחְרִיב אֶת בֵּיתוֹ שְׁלַמְטָה וְהָאֶרֶץ
הַקְּדוּשָׁה שְׁלַמְטָה, הַעֲבִיר בְּרֵאשׁוֹנָה אֶת
הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה שְׁלַמְעֵלָה, וְהוֹרִידָהּ
מֵאוּתָהּ דְּרָגָה שְׁהִיתָה יוֹנְקַת מֵהַשָּׁמַיִם

שְׁאִמְרַתֶּם, הַכֹּל יָפָה הִזָּה וְלִדְרָשָׁה הוּא
בָּא, אַבְל פְּסוּק זֶה לְמַעְלָה בְּהִיכָל
הַקְּדוּשָׁה הוּא.

שְׁנִינְגוּ, אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׁמַלְכָּךְ בֵּן חוּרִים.
מֵה זֶה אֶרֶץ? אֶרֶץ סְתָם, שְׁלַמְדְּנִי, מֵהוּ
שְׁכַתוּב (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ
תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל? אֶלָּא הָאֶרֶץ הִזוּ הִיא
סוּד בְּתוּף בְּתָרֵי הַמְּלָךְ הַקְּדוּשָׁה, שְׁכַתוּב
בו (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ

מִשָּׁמַיִם קִדְיִשָּׁא, וּלְבַתֵּר חָרִיב לְהֵאִי דְלִתְתָא,
 חָדָא הוּא דְכִתִּיב הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ
 בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר וְלֹא זָכַר הַדּוּם רַגְלָיו. דִּתְנִינָא,
 כִּד אֶרְחֻזֵי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כִּד פְּעִי לְמִידֵן
 עֲלֵמָא, בְּקִדְמִיתָא עָבִיד דִּינָא לְעִילָא, וּלְבַתֵּר
 אֶתְקַיָּים לְתַתָּא, דְכִתִּיב, (ישעיה כד) יִפְקֹד יי' עַל
 עֲבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם, בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר וְעַל
 מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׁמַלְכֶךָ בֶּן חוֹרִין,
 דִּזֵּן לָךְ בְּסִגְיָאוֹת כֹּלָא, בְּלֹא דְחִילוֹ דְאַחֲרָא,
 וּמַהֲהוּא מַלְכָא עֲלָאָה אֶתְנִן כֹּלָא. וְשֶׁרִיךְ בְּעֵת
 יֹאכְלוּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (במדבר כג) בְּעֵת יֹאמַר לְיַעֲקֹב
 וּלְיִשְׂרָאֵל מָה פָּעַל אֵל, אִי לָךְ אֶרֶץ שְׁמַלְכֶךָ נָעַר
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה ג) וְנָתַתִּי נְעָרִים שְׂרִיָּהֶם. דְּוַי

לשון הקודש

הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׁמַלְכֶךָ
 בֶּן חוֹרִים - שָׁזֵן אוֹתְךָ בְּרַב כֹּל, כְּלֵי
 פַּחַד שֶׁל אַחַר, וּמֵאוֹתוֹ הַמְּלָךְ הַעֲלִיזוֹן
 גִּזְזוֹן הַכֹּל. וְשֶׁרִיךְ בְּעֵת יֹאכְלוּ - כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר כג) בְּעֵת יֹאמַר לְיַעֲקֹב
 וּלְיִשְׂרָאֵל מָה פָּעַל אֵל. אִי לָךְ אֶרֶץ
 שְׁמַלְכֶךָ נָעַר - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ג)

הַקְּדוֹשִׁים, וְאַחַר כֵּן הַחֲרִיב אֶת זוֹ
 שְׁלֵמֶתָה. וְהוּא שְׁכֵתוֹב הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם
 אֶרֶץ - בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן - וְלֹא זָכַר
 הַדָּם רַגְלָיו. שְׁשָׁנִינוּ, כִּד דְרַבּוּ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּשֵׁרוּצָה לְדוֹן אֶת
 הַעוֹלָם, בְּרֵאשׁוֹנָה עוֹשֶׂה דִין לְמַעְלָה,
 וְאַחַר כֵּן מִתְקַיָּים לְמַטָּה, שְׁכֵתוֹב (ישעיה
 כד) יִפְקֹד ה' עַל עֲבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם -
 בְּרֵאשׁוֹנָה. וְאַחַר כֵּן - וְעַל מַלְכֵי

לְאַרְעָא כִּד יִנְקָא מִשְׁמַאלָא. וְשָׂרִיף בְּבִקְר יֹאכְלוּ,
 (דף קע"ה ע"ב) בְּתַהוּא קְדְרוּתָא, וְעַד לָא נְהוּר, וְלָא
 שְׁלֵטָא מָה דְשְׁלֵטָא.

תַּנָּא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, (שמות כו) וְהִבְרִית הַתִּיכּוֹן
 בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרִית מִן הַקְּצֵה אֶל
 הַקְּצֵה, דָּא הוּא יַעֲקֹב קְדִישָׁא שְׁלִימָא, כְּמָה
 דְּאוּקְיָמָנָא, דְּכְתִיב, (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב
 אֲהָלִים. יוֹשֵׁב אֲהֵל לָא כְּתִיב, אֶלָּא יוֹשֵׁב אוֹהֲלִים,
 תְּרִי, דְּאֲחִיד לְהָאִי וְאֲחִיד לְהָאִי. אִף הָכָא כְּתִיב,
 וְהִבְרִית הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים, מִבְּרִית מִן הַקְּצֵה
 אֶל הַקְּצֵה, דְּאֲחִיד לְהָאִי וְאֲחִיד לְהָאִי.

דְּתַנִּינָן, מָאִי אִישׁ תָּם. כְּתַרְגוּמוֹ, שְׁלִים. שְׁלִים
 מִכְּלָא, שְׁלִים לְתַרִּין סְטְרִין, לְעַתִּיקָא
 קְדִישָׁא, וְלִזְעִיר אַפִּין. שְׁלִים לְחֶסֶד עֲלָאָה וְלִגְבוּרָה
 עֲלָאָה, וְאַשְׁלִים לְהָאִי וְלְהָאִי.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אֲהֵל, אֶלָּא יוֹשֵׁב אֲהָלִים, שְׁנַיִם, שְׁאוּחוֹ
 אֵת זֶה וְאוּחוֹ אֵת זֶה. אִף כָּאֵן כְּתוּב
 וְהִבְרִית הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן
 הַקְּצֵה אֶל הַקְּצֵה, שְׁאוּחוֹ אֵת זֶה וְאוּחוֹ
 אֵת זֶה.

שְׁשִׁנְיָנוּ, מָהוּ אִישׁ תָּם? כְּתַרְגוּמוֹ –
 שְׁלֵם. שְׁלֵם מִהַכֵּל, שְׁלֵם לְשְׁנֵי צְדָדִים,
 לְעַתִּיקָא קְדִישָׁא וְלִזְעִיר אַפִּין. שְׁלֵם

כְּשִׁיוֹנְקַת מִשְׁמַאלָא. וְשָׂרִיף בְּבִקְר יֹאכְלוּ
 – בְּאוּתָהּ קְדְרוּת, וְעַד שְׁלֵא מְאִיר וְלֹא
 שׁוֹלֵט מָה שְׁשׁוֹלֵט.

שְׁשִׁנְיָנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהִבְרִית
 הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצֵה
 אֶל הַקְּצֵה – זֶהוּ יַעֲקֹב הַקְּדוֹשׁ הַשְּׁלֵם,
 כְּמוֹ שְׁבַאֲרָנוּ, שְׁכֵתוּב (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב
 אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים. לֹא כְּתוּב יוֹשֵׁב